

6.1 Κοινωνικά προβλήματα: Προσδιορισμός και συνέπειες

Μέχρι τώρα αναφερθήκαμε στους βασικούς τρόπους που διαθέτει κάθε κοινωνία για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες και τους σκοπούς της. Αν κοιτάξουμε όμως γύρω μας θα διαπιστώσουμε ότι δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι τα ίδια αγαθά και σε ορισμένους λείπουν και τα πιο βασικά, όπως, η τροφή, η στέγη, τα φάρμακα, η εργασία και η προσωπική ασφάλεια. Συχνά, οι μαθητές διακόπτουν την υποχρεωτική εκπαίδευση για να εργασθούν. Στις πόλεις εμφανίζονται προβλήματα, όπως η βία, η χρήση ναρκωτικών, τα τροχαία ατυχήματα που οδηγούν σε εκατοντάδες θύματα. Τα προβλήματα αυτά αποτελούν **κοινωνικά προβλήματα** γιατί:

α) επηρεάζουν αρνητικά ένα σημαντικό τμήμα του κοινωνικού συνόλου, π.χ. οι αυξημένοι δείκτες ανεργίας σημαίνουν ότι μεγάλο ποσοστό του κοινωνικού συνόλου αντιμετωπίζει προβλήματα διαβίωσης ή και επιβίωσης. Συχνά, ένα κοινωνικό πρόβλημα μπορεί να μη γίνεται αντιληπτό από τα άτομα που το υφίστανται, αλλά από τους επιστήμονες ή από τα ΜΜΕ π.χ. το κοινωνικό πρόβλημα της παιδικής παχυσαρκίας εντοπίστηκε από τους επιστήμονες οι οποίοι και οργάνωσαν ενημερωτικά προγράμματα του πληθυσμού.

β) παραβιάζουν τις αξίες και τα ιδεώδη του κοινωνικού συνόλου, όπως π.χ. η παιδική εργασία, ο αναλφαβητισμός, η κακοποίηση των γυναικών παραβιάζουν τις αξίες της ισότητας, της μόρφωσης και της απαγόρευσης της βίας που χαρακτηρίζουν τις σύγχρονες κοινωνίες.

γ) οφείλονται σε κοινωνικούς και όχι ατομικούς παράγοντες, όπως π.χ. η ανεργία που οφείλεται στην εισαγωγή της τεχνολογίας ή τις αλλαγές στον οικονομικό χαρακτήρα της κοινωνίας. Με αυτό τον τρόπο διακρίνεται το κοινωνικό πρόβλημα της ανεργίας από το ατομικό που αφορά π.χ. την κακή επιλογή επαγγέλματος.

δ) μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη συλλογική δράση ατόμων και ομάδων και με κοινωνικά μέτρα της Πολιτείας.

Οι συνέπειες των κοινωνικών προβλημάτων αφορούν:

- **το άτομο,** εφόσον έχουν προσωπικό κόστος που έχει σχέση με την ποιότητα ζωής και την υγεία του.
- **την κοινωνία,** εφόσον τα κοινωνικά προβλήματα επηρεάζουν αρνητικά την οικονομική και πολιτική οργάνωση αλλά και ευρύτερα όλη την κοινωνική ζωή.

φωτ. 6.1 Γιατροί χωρίς σύνορα, Γιατροί του κόσμου.

Μπορείτε να ενημερωθείτε για τη δράση των Οργανώσεων από το διαδίκτυο (www.msf.gr, www.mdgreece.gr).

☞ Να συζητήσετε στην τάξη για άλλες Οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων.

φωτ. 6.2 Στ.Χώκινγκ.

Υπάρχουν άνθρωποι που επιλέγουν, αντί να είναι μέρος του προβλήματος, να δραστηριοποιούνται για τη λύση του. Ο φυσικός Στ.Χώκινγκ αποτελεί ένα τέτοιο παράδειγμα.

Μπορείτε να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα www.disability.gr για να ενημερωθείτε για τις δραστηριότητες των ατόμων με αναπηρίες.

☞ Να συζητήσετε στην τάξη για άλλα κοινωνικά προβλήματα και για τους τρόπους με τους οποίους τα άτομα που τα αντιμετωπίζουν μπορούν να δραστηριοποιηθούν.

6.2 Αίτια και αντιμετώπιση

Τα κοινωνικά προβλήματα δεν αποτελούν φυσικές και αναπόφευκτες καταστάσεις. Όπως κάθε πρόβλημα έχουν συγκεκριμένες αιτίες, τις οποίες πρέπει να αναζητούμε, ώστε με κατάλληλα μέτρα να τα επιλύουμε. Οι βασικές αιτίες των κοινωνικών προβλημάτων είναι:

α) Η κοινωνική ανισότητα (βλ. Κεφ. 3.4.1). Οι άνθρωποι στο πλαίσιο μιας κοινωνίας, αλλά και οι όλες οι κοινωνίες παγκόσμια δεν απολαμβάνουν τα ίδια αγαθά και υπηρεσίες. Οι κοινωνικές ανισότητες που υπάρχουν συνδέονται με τα πιο σημαντικά από τα κοινωνικά προβλήματα, όπως η φτώχεια, η ανεργία, η βία, η μετανάστευση και ο ρατσισμός.

β) Η κοινωνική μεταβολή (βλ. Κεφ. 3.5) αποτελεί χαρακτηριστικό όλων των κοινωνιών. Στις σύγχρονες κοινωνίες, οι ταχύτερες κοινωνικές μεταβολές αποτελούν αιτία πολλών κοινωνικών προβλημάτων. Οι τεχνολογικές επαναστάσεις π.χ. οδηγούν πολλούς επαγγελματικούς κλάδους σε προβλήματα ανεργίας και εξαφανίζουν παραδοσιακά επαγγέλματα.

γ) Οι κοινωνικές αντιλήψεις και νοοτροπίες. Ορισμένα κοινωνικά προβλήματα έχουν τις ρίζες τους στις νοοτροπίες που υπήρχαν παλαιότερα και συνεχίζουν να υπάρχουν στη νέα κοινωνική πραγματικότητα. Η κακοποίηση των γυναικών και των παιδιών, η εγκατάλειψη του σχολείου ιδιαίτερα από τα κορίτσια, ο ρατσισμός, όλα αυτά τα φαινόμενα συνδέονται με παραδοσιακές αντιλήψεις και προκαταλήψεις που υπάρχουν ακόμα σε πολλές κοινωνίες.

Η αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων προϋποθέτει:

- **την προσπάθεια αλλαγών στη νοοτροπία των ατόμων** (ατομοκεντρική προσέγγιση). Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται η εκπαίδευση, κατάρτιση και ενημέρωση των ατόμων σε θέματα π.χ. οδικής ασφάλειας, επαγγελματικού προσανατολισμού, θεμάτων υγείας, ώστε τα άτομα να μπορούν να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα, ξεπερνώντας αρνητικές νοοτροπίες.

- **Την προσπάθεια αλλαγών στην κοινωνική οργάνωση** (κοινωνιοκεντρική προσέγγιση).

Σήμερα, η αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων απαιτεί το συνδυασμό και των δύο παραπάνω προσεγγίσεων. Εξάλλου, η μελέτη και ο σχεδιασμός λύσεων στα κοινωνικά προβλήματα πραγματοποιείται με τη συνεργασία επιστημόνων διάφορων κλάδων. ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι, αρχιτέκτονες και πολεοδόμοι μελετούν π.χ. τα προβλήματα βίας και κοινωνικού αποκλεισμού στις σύγ-

φωτ. 6.3 Εκατομμύρια παιδιά στον κόσμο είναι εκτεθειμένα σε ιδιαίτερους κινδύνους λόγω των πολέμων και των φυσικών καταστροφών.

📌 Να επικοινωνήσετε με Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που δραστηριοποιούνται σε αυτό τον τομέα (UNICEF, Γιατροί του Κόσμου, Γιατροί Χωρίς Σύνορα) και να ζητήσετε να σας αποστείλουν σχετικό υλικό.

φωτ. 6.4 Η ξενοφοβία αποτελεί την κύρια αιτία εκδηλώσεων ρατσισμού κατά των αλλοδαπών.

📌 Να συζητήσετε στην τάξη με ποιους τρόπους η ισότητα και η αξιοπρέπεια θα γίνονται σεβαστές για όλα τα άτομα.

«Αν σκέφτεσαι ένα χρόνο μπροστά-φύτεψε σπόρους
Αν σκέφτεσαι δέκα χρόνια μπροστά-φύτεψε ένα δέντρο
Αν σκέφτεσαι εκατό χρόνια μπροστά-μόρφωσε το λαό.»
Kuaan-tzu (Κίνα 4ος-3ος αιώνας π.Χ)

χρονες μεγαλουπόλεις και προτείνουν νέες μορφές σχεδιασμού των πόλεων.

Αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας είναι η χάραξη της **κοινωνικής πολιτικής** που ασκείται στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους (βλ. Κεφ. 9.3) με την κατοχύρωση μέτρων, όπως η κοινωνική ασφάλιση, τα επιδόματα ανεργίας, η επαγγελματική κατάρτιση ανέργων, η παροχή κατοικίας, η επιδότηση θέσεων εργασίας κ.ά.

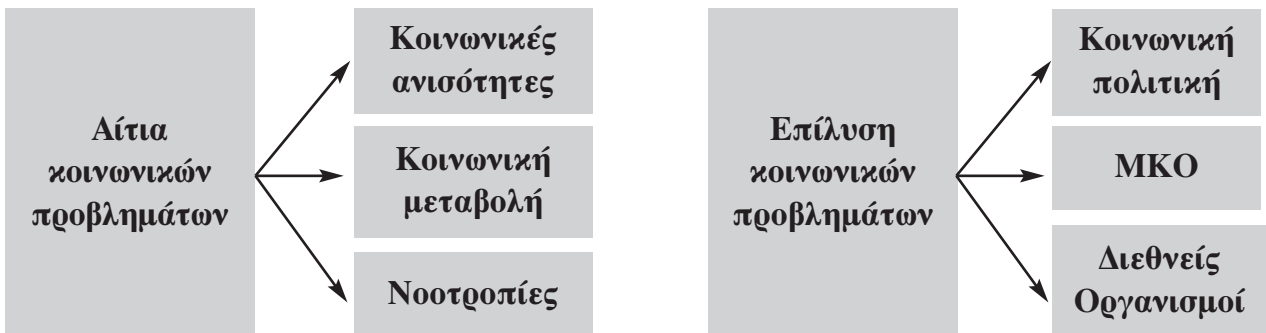
Στην κατεύθυνση επίλυσης των κοινωνικών προβλημάτων εντάσσεται και η δράση των **Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων Μ.Κ.Ο.** (βλ. Κεφ.2.3) και των διάφορων κοινωνικών κινημάτων, όπως το οικολογικό, το γυναικείο, το αντιρατσιστικό κίνημα.

Τα περισσότερα από τα κοινωνικά προβλήματα σήμερα έχουν ένα διεθνή χαρακτήρα π.χ. η φτώχεια, η ανεργία, ο ρατσισμός, η μόλυνση του περιβάλλοντος. Για το λόγο αυτό τα κοινωνικά προβλήματα απασχολούν διεθνείς Οργανισμούς (Ο.Η.Ε., Unicef) και διεθνείς Μ.Κ.Ο. και κινήματα (βλ. Κεφ. 14.3).

φωτ. 6.5 «Οι γόνιμες έχουν ζήτηση, οι φτώχειες έχουν πένθος» Αυτό τον κόσμο δεν τον κληρονομήσαμε από τους γονείς μας, τον δανειστήκαμε από τα παιδιά μας. Μόνο το 1/5 του πληθυσμού της γης κατατάσσεται στην κατηγορία των «καταναλωτών», αλλά αυτή η κατανάλωση αποτελεί παράγοντα καταστροφής των φυσικών οικοσυστημάτων, εξαφάνιση ειδών και ρύπανσης υδάτινων πόρων και ωκεανών. ☞ Να συζητήσετε στην τάξη τρόπους συμπεριφοράς του καταναλωτή που βοηθούν στη διατήρηση του οικοσυστήματος.

Βασικές έννοιες μαθήματος

6.3 Φτώχεια, ανεργία, καταναλωτισμός, αγωγή καταναλωτή

Η φτώχεια αποτελεί το βασικό κοινωνικό πρόβλημα όλων των κοινωνιών σήμερα. Η καταπολέμησή της αποτελεί προτεραιότητα τόσο των κυβερνήσεων των χωρών, όσο και των Διεθνών Οργανισμών (Ο.Η.Ε., Unicef).

Οι κοινωνικοί επιστήμονες αναφέρονται σε δύο είδη φτώχειας, την απόλυτη και τη σχετική.

- **Η απόλυτη φτώχεια** είναι η κατάσταση στην οποία τα άτομα δεν κατέχουν ούτε τα στοιχειώδη αγαθά για την επιβίωσή τους, όπως είναι η τροφή, το νερό, η στέγη. Η απόλυτη φτώχεια αφορά μεγάλους πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών στην Αφρική και την Ασία, αλλά παρουσιάζεται και στις αναπτυγμένες κοινωνίες, εφόσον οι

φωτ. 6.6 «Το κόστος του εβδομαδιαίου σας καφέ, μπορεί να εφοδιάσει το χωριό της Ζωής

άστεγοι αποτελούν συνηθισμένο φαινόμενο όλων των Δυτικών μεγαλουπόλεων.

• **Η σχετική φτώχεια** είναι η κατάσταση στην οποία τα άτομα διαθέτουν ένα βασικό εισόδημα που εξασφαλίζει την επιβίωσή τους, δεν καλύπτει όμως το καταναλωτικό πρότυπο της κάθε κοινωνίας. Η κάθε κοινωνία καθορίζει επομένως τα όρια της σχετικής φτώχειας, π.χ. στην Ελλάδα του '60 η κατοχή τηλεόρασης ή τηλεφώνου δεν αποτελούσαν βασικές ανάγκες, ενώ σήμερα περιλαμβάνονται στις βασικές ανάγκες ενός νοικοκυριού και αποτελούν δείκτη σχετικής φτώχειας για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

με καθαρό νερό», αναφέρει η λεζάντα της καμπάνιας ενάντια στη φτώχεια. Η φτώχεια πλήττει πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών αλλά και των αναπτυγμένων κοινωνιών που η πλειονότητά τους είναι κάτω των δεκατεσσάρων ετών. Μεγάλος αριθμός επίσης είναι άνω των 65 ετών και πολλοί είναι ανάπηροι.

Στη διεύθυνση www.yomag.net, θα βρείτε ένα δικτυακό περιοδικό για τους καταναλωτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης γραμμένο από μαθητές. Μπορείτε να το επισκεφθείτε και να εντάξετε και το σχολείο σας στις δραστηριότητές του.

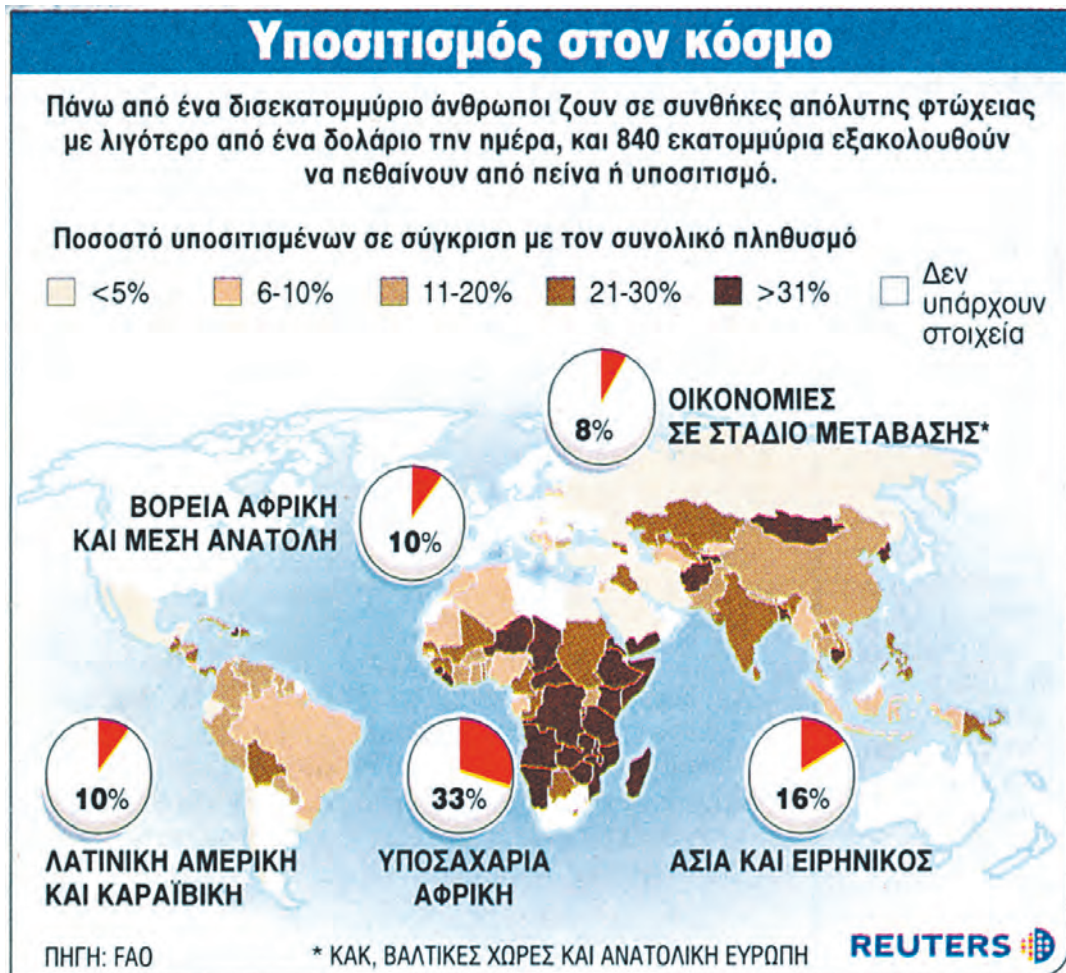
Πληθυσμός που βρίσκεται στα όρια της φτώχειας στην Ευρώπη των <<15>> (2001)					
ΧΩΡΑ	Χωρίς κοινωνικές παροχές	Με κοινωνικές παροχές	Κατόφλι φτώχειας σε € το χρόνο		
			Ένα άτομο	Δύο ενήλικες με δύο παιδιά	
 Αυστρία	22%	12%	9.173	19.263	
 Βέλγιο	23%	13%	9.295	19.520	
 Γαλλία	24%	15%	8.932	18.756	
 Γερμανία	21%	11%	9.455	19.855	
 Δανία	29%	10%	11.988	25.175	
 ΕΛΛΑΔΑ	23%	20%	4.264	8.955	
 Ην.Βασίλειο	29%	17%	10.632	22.237	
 Ιρλανδία	30%	21%	8.553	17.961	
 Ισπανία	23%	19%	4.416	11.374	
 Ιταλία	22%	19%	6.240	13.103	
 Λουξεμβούργο	23%	12%	13.863	29.113	
 Ολλανδία	21%	11%	8.292	17.414	
 Πορτογαλία	24%	20%	3.589	7.538	
 Σουηδία	17%	9%	10.367	21.770	
 Φινλανδία	19%	11%	8.916	18.724	
 Ευρώπη των 15	21%	15%	8.319	17.469	

πίνακας 6.1 Ένα στα τέσσερα άτομα βρίσκεται στα όρια σχετικής φτώχειας στην Ευρώπη των 15. Τα στοιχεία δίνονται χωρίς τον υπολογισμό των κοινωνικών παροχών του κράτους (Α' στήλη) και μετά το σχετικό υπολογισμό (Β' στήλη).

Τα αίτια της φτώχειας εντοπίζονται στην άνιση κατανομή του εισοδήματος, στις αλλαγές της τεχνολογίας, στις προκαταλήψεις και το ρατσισμό, αλλά και στην **παραοικονομία***, που στερεί από το κράτος εισοδήματα για προγράμματα κοινωνικής ανάπτυξης. Η ανεργία, επίσης, αποτελεί σημαντική αιτία της φτώχειας, ιδιαίτερα όταν είναι παρατεταμένη και αφορά άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, που έχουν οικογενειακές υποχρεώσεις.

Οι συνέπειες της φτώχειας είναι ιδιαίτερα έντονες τόσο στα **άτομα**, τα οποία βρίσκονται αποκλεισμένα από πολλά αγαθά και δραστηριότητες, όσο και στην **κοινωνία**, αφού η φτώχεια αποτελεί αιτία πολλών κοινωνικών προβλημάτων, όπως η μετανάστευση, η ξеноφοβία, ο ρατσισμός, η εγκληματικότητα και η βία.

* παραοικονομία: η μη επίσημη καταγραφή από το κράτος οικονομικών δραστηριοτήτων, με αποτέλεσμα τη φοροδιαφυγή.

πίνακας 6.2 Παγκόσμιος υποσιτισμός.

Η αντιμετώπιση της φτώχειας απαιτεί μέτρα για την ενίσχυση της **ισότητας ευκαιριών** για όλους τους πολίτες. Τέτοια μέτρα είναι κυρίως η εκπαίδευση και η κατάρτιση, μέτρα καταπολέμησης της ανεργίας και τέλος δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος και του εθνικού και παγκόσμιου πλούτου.

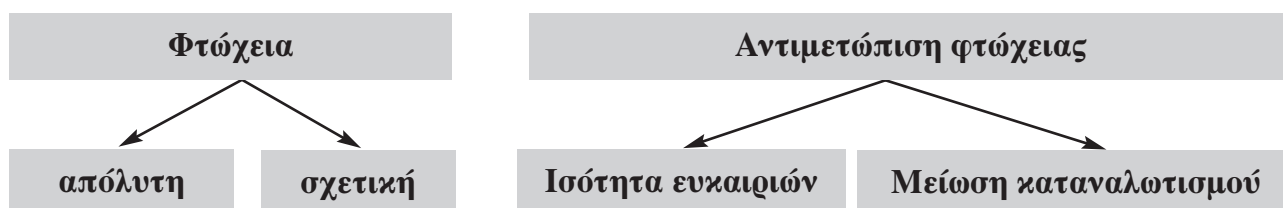
Σημαντικός παράγοντας που οδηγεί στη φτώχεια σήμερα είναι ο **καταναλωτισμός** των δυτικών κοινωνιών. Ο άκριτος καταναλωτισμός, δηλαδή η υπερβολική κατανάλωση αγαθών, είναι χαρακτηριστικό των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών και οφείλεται στη διαφήμιση και στην όλο και μεγαλύτερη παραγωγή καταναλωτικών αγαθών. Με βάση τη Unicef το 25% του πληθυσμού υπερκαταναλώνει και ένα μέρος του αντιμετωπίζει προβλήματα παχυσαρκίας τη στιγμή που το 75% βρίσκεται σε συνθήκες φτώχειας και ένα μέρος του υποσιτίζεται. Τα εβδομαδιαία απορρίμματα ενός δυτικού νοικοκυριού θα αρκούσαν για την επιβίωση των παιδιών ενός χωριού στην Αφρική που πλήττεται από τον υποσιτισμό.

Εξάλλου, ο καταναλωτισμός οδηγεί σε υπερεκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος για παραγωγή περισσότερων καταναλωτικών αγαθών. Αυτή η υπερεκμετάλλευση έχει συχνά ως αποτέλεσμα την εξάντληση των φυσικών πόρων, η οποία οδηγεί σε φτώχεια και υποσιτισμό ακόμα περισσότερες αναπτυσσόμενες κοινωνίες.

Η **αγωγή του καταναλωτή** έχει στόχο να ενημερώσει τον πολίτη και να τον ευαισθητοποιήσει ώστε να καταναλώνει με βάση τις πραγματικές του ανάγκες και όχι τις τεχνητές ανάγκες που κατασκευάζει κυρίως η διαφήμιση.

Ο υπεύθυνος και ενημερωμένος καταναλωτής ενδιαφέρεται για τη **βιώσιμη-αιφόρο ανάπτυξη*** όλου του πλανήτη και ασκεί πιέσεις για σωστή χρήση των παραγωγικών πόρων ώστε να εξασφαλίζεται σήμερα και στο μέλλον η επιβίωση όλων των ανθρώπων σε παγκόσμιο επίπεδο.

Βασικές έννοιες μαθήματος

6.4 Τροχαία ατυχήματα, κυκλοφοριακή αγωγή

Η εξέλιξη της τεχνολογίας τον τελευταίο αιώνα οδήγησε στη μαζική παραγωγή αυτοκινήτων, τα οποία αποτελούν σήμερα βασικό μέσο μετακίνησης και μεταφοράς. Η ανάπτυξη των πόλεων, οι αποστάσεις του τόπου εργασίας και κατοικίας, η ανάπτυξη του τουρισμού, ο καταναλωτισμός οδηγούν στην αύξηση της κυκλοφορίας αυτοκινήτων (στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναλογεί περίπου 1,5 αυτοκίνητο για κάθε νοικοκυριό).

Τα δεδομένα αυτά συνδέονται με το τεράστιο πρόβλημα των τροχαίων ατυχημάτων. Τα τροχαία ατυχήματα είναι σήμερα η αιτία θανάτου 120 ευρωπαίων πολιτών καθημερινά. Η κατάσταση αυτή για την Ευρώπη ισοδυναμεί με μία πτώση επιβατικού αεροπλάνου την ημέρα!

Στην Ελλάδα τα τροχαία αποτελούν αιτία θανάτου 6 ατόμων ημερησίως, ενώ η χώρα μας κατέχει το θλιβερό πρόνομο να έρχεται πρώτη σε θανάτους από τροχαία και σε συνολικό αριθμό τροχαίων ατυχημάτων. Αντίθετα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάζεται μείωση τόσο των θανατηφόρων τροχαίων λόγω της χρήσης της ζώνης ασφαλείας και της νέας τεχνολογίας στα αυτοκίνητα (π.χ. αερόσακοι) όσο

φωτ.6.7 Μαθητές πεζοί.

Με απόφασή του ο Άρειος Πάγος, Ανώτατο δικαστήριο της χώρας, έκρινε ότι υπάρχει ευθύνη του οδηγού που τραυματίζει πεζό, όταν ο πεζός είναι ανήλικος, ηλικιωμένος ή άτομο με αναπηρίες. Η ευθύνη αυτή υπάρχει ανεξάρτητα από το εάν ο οδηγός τηρούσε όλες τις διατάξεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (σήμανση, ταχύτητα). Με την απόφαση αυτή, η οποία δεσμεύει τα δικαστήρια της χώρας, καθιερώνεται πρόσθετη υποχρέωση των οδηγών να παίρνουν όλες τις προφυλάξεις για πεζούς ακόμα και εάν αυτοί κινούνται ακατάλληλα στο δρόμο. Αυτό βέβαια δε μειώνει την ευθύνη των πεζών να κινούνται προσεκτικά στο δρόμο, αλλά αφορά ειδικές κατηγορίες πεζών. ☞ Να συζητήσετε την απόφαση στην τάξη.

*Βιώσιμη ανάπτυξη: το μοντέλο ανάπτυξης που δεν εξαντλεί τους φυσικούς πόρους του πλανήτη. Στις Διεθνείς Συνδιασκέψεις Κρατών για το περιβάλλον αναφέρεται και ως αιφόρος ανάπτυξη.

7.1 Κοινωνία και Πολιτεία

Στα προηγούμενα κεφάλαια μελέτησες την κοινωνία, που είναι η οργανωμένη κοινωνική συμβίωση. Αυτή η οργάνωση, όπως έμαθες, πραγματοποιείται βασικά με τους κοινωνικούς κανόνες και τους θεσμούς. Ποιος όμως διαμορφώνει αυτούς τους κανόνες και τους θεσμούς με τους οποίους λειτουργεί η κοινωνική ζωή;

Κάθε κοινωνία είναι **πολιτική κοινωνία, παρουσιάζει δηλαδή μια πολιτική οργάνωση, με βάση την οποία συγκεκριμένα άτομα και ομάδες έχουν την εξουσία να διαμορφώνουν και να επιβάλλουν κανόνες-νόμους**. Στις πρωτόγονες φυλές την εξουσία αυτή είχε ο φύλαρχος, στην Αρχαία Αίγυπτο οι ιερείς, στις μεγάλες Αυτοκρατορίες (Μ. Αλεξάνδρου, Ρωμαϊκή, Βυζαντινή, κ.ά.) οι πολιτικοί και στρατιωτικοί μηχανισμοί, οι ηγεμόνες και βασιλείς αργότερα και στα σύγχρονα δημοκρατικά κράτη ο λαός.

Η έννοια της Πολιτείας (από την αρχαία ελληνική λέξη «πόλις»), εμφανίζεται για πρώτη φορά στην αρχαία Ελλάδα, για να χαθεί από την ιστορία των ανθρώπινων κοινωνιών, με την παρακμή του θεσμού της πόλης-κράτους. Η Αθηναϊκή Πολιτεία αποτελεί τη μορφή πολιτικής οργάνωσης, στην οποία τα ίδια τα ελεύθερα άτομα (πολίτες) αποφασίζουν για τους κανόνες-νόμους που ρυθμίζουν την κοινωνική ζωή.

Η επανεμφάνιση της Πολιτείας γίνεται στην Ευρώπη με τη Γαλλική Επανάσταση (18ος αιώνας), όταν ο λαός διεκδικεί την αντικατάσταση της απόλυτης εξουσίας του μονάρχη από την εξουσία των πολιτών. Με αυτό τον τρόπο διαμορφώνεται η έννοια της σύγχρονης δημοκρατικής Πολιτείας, με βάση την ισότητα των πολιτών και την ελευθερία τους από την απόλυτη εξουσία του μονάρχη.

Στη σύγχρονη **Πολιτεία** ο λαός όχι πλέον άμεσα (δηλαδή ο ίδιος, όπως στην αρχαία Αθήνα), αλλά έμμεσα, δηλαδή μέσα από τους εκλεγμένους αντιπροσώπους του, αποφασίζει τους νόμους με τους οποίους οργανώνεται η κοινωνική συμβίωση. Αυτό τον τρόπο πολιτικής οργάνωσης ακολουθούν τα περισσότερα σύγχρονα κράτη στη διάρκεια του 19ου και 20ού αιώνα, συχνά μετά από αιματηρές συγκρούσεις και επαναστάσεις. Η σύγχρονη Πολιτεία εκφράζει τη θέληση των πολιτών (λαού) ενός κράτους και έχει την εξουσία να καθορίζει:

- **Τους κανόνες-νόμους** με τους οποίους οργανώνονται και λειτουργούν οι κοινωνικοί και πολιτικοί θεσμοί.
- **Τις υποχρεώσεις και δικαιώματα των ατόμων** και τέλος,
- **Τις ποινές και κυρώσεις** σε περιπτώσεις παραβίασης των κανόνων, μέσα από ένα ανεξάρτητο σύστημα δικαιοσύνης.

φωτ. 7.1 Λουδοβίκος ΙΔ' «ελέω θεού» βασιλιάς της Γαλλίας την περίοδο της απολυταρχίας, Μουσείο του Λούβρου

Στην ιστορία των ανθρώπινων κοινωνιών πολλές υπήρξαν οι μορφές πολιτικής οργάνωσης, μέχρι τη σύγχρονη δημοκρατική Πολιτεία, στην οποία ο λαός με τους αντιπροσώπους του (Βουλή) αποφασίζει τους κανόνες της κοινωνικής συμβίωσης.

φωτ. 7.2 Ο Αριστοτέλης (δεξιά) με τον Πλάτωνα, σε λεπτομέρεια από τον πίνακα του Ραφαήλ «Ακαδημία του Πλάτωνα».

Ο Αριστοτέλης (384-322 π.Χ.) υποστήριζε ότι αν και τα μέλη των κοινωνιών έρχονται και παρέρχονται, οι κοινωνίες παραμένουν και αυτό το οφείλουν στην πολιτική τους οργάνωση, δηλαδή στο πολίτευμα. Δε θεωρεί καμία μορφή πολιτικής οργάνωσης άριστη, εάν δεν εξυπηρετεί τη δικαιοσύνη και το κοινό καλό. Ακόμα και η δημοκρατική Πολιτεία, εάν εξυπηρετεί προσωπικά και ιδιοτελή συμφέροντα, καταλήγει στη δημαγωγία.

Σήμερα, η σύγχρονη Πολιτεία καθορίζει τον τρόπο που λειτουργεί η κοινωνική ζωή, ρυθμίζοντας την οργάνωση και λειτουργία όλων σχεδόν των κοινωνικών θεσμών. Η εκπαίδευση (ίδρυση και λειτουργία εκπαιδευτηρίων, υποχρεώσεις και δικαιώματα σπουδαστών, καθηγητών, διευθυντών, εξετάσεις, πτυχία), η οικονομία (συνθήκες και αμοιβή εργασίας, χρήμα, τράπεζες, εταιρίες, τιμές), η ψυχαγωγία (αθλητισμός, ΜΜΕ, θεάματα), η οικογένεια (γάμος, σχέσεις συζύγων, σχέσεις γονέων και παιδιών, λύση του γάμου), η επιβολή ποινών (δικαστήρια, σωφρονιστικά ιδρύματα), ρυθμίζονται σήμερα, από ένα σύνολο κανόνων-νόμων που θεσπίζει η Πολιτεία.

φωτ.7.3 Στα σύγχρονα κράτη, οι όροι κράτος και Πολιτεία χρησιμοποιούνται και οι δύο για να δηλώσουν την πολιτική οργάνωση της κοινωνίας. Το κράτος (από το απολυταρχικό κράτος του 16ου αιώνα) σημαίνει δύναμη και εξουσία επιβολής (κρατώ=εξουσιάζω) στα όρια ενός εδάφους που προσδιορίζεται από συγκεκριμένα σύνορα και έχει ορισμένο πληθυσμό, το λαό. Το κράτος συνδέεται με την έννοια του υπηκόου, δηλαδή αυτού που υπακούει στους νόμους. Η Πολιτεία, είναι η οργανωμένη κοινωνική συμβίωση ελεύθερων και συμμετόχων πολιτών. Σήμερα, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρησιμοποιείται ο όρος Πολιτεία, ως κοινωνία ενεργών πολιτών. ➤ Να σχολιάσετε τις διαφορές υπηκόου και σύγχρονου πολίτη.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Πολιτική κοινωνία: πολιτική οργάνωση

Η σύγχρονη πολιτεία καθορίζει:

Κανόνες νόμους

Υποχρεώσεις δικαιώματα

Ποινές κυρώσεις

7.2 Έθνος και πατρίδα

Η έννοια της πατρίδας, του τόπου δηλαδή μέσα στον οποίο γεννιέται και ζει το άτομο, παρουσιάζεται σε όλη την ανθρώπινη ιστορία. Η Οδύσσεια αποτελεί μία από τις πρώτες πηγές για τη σχέση του ανθρώπου με τον τόπο-πατρίδα, περιγράφοντας το «νόστο», δηλαδή την επιστροφή στην πατρίδα.

Η μόνιμη εγκατάσταση των πληθυσμών σε έναν τόπο δημιούργησε κοινά στοιχεία πολιτισμού, όπως είναι η γλώσσα, οι μύθοι, η οικονομία, τα ήθη-έθιμα και η τεχνολογία. Με αυτό τον τρόπο δημιουργήθηκε η συνείδηση στα άτομα που έχουν την ίδια πατρίδα ότι ανήκουν σε μια κοινή

φωτ.7.4. Σιμόν Μπολιβάρ (1783-1830), ο θρυλι-

14.1 Η διεθνής κοινότητα και το διεθνές δίκαιο

Όπως είδαμε, τα κρατικά όργανα (Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο, Πρόεδρος), καθορίζουν την εθνική πολιτική με βάση το Σύνταγμα και τους νόμους. Στο χώρο της Ε.Ε., αντίστοιχα όργανα (Επιτροπή, Συμβούλιο, Κοινοβούλιο) καθορίζουν την ευρωπαϊκή πολιτική με βάση την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Η υφήλιος, μαζί με το διάστημα, αποτελούν έναν ενιαίο χώρο που ονομάζεται **διεθνής**. Τα κράτη που δρουν σε αυτό τον ενιαίο χώρο αποτελούν τη **διεθνή κοινότητα** και οι σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους ονομάζονται **διεθνείς σχέσεις**. Οι αρχές και οι κανόνες, που ρυθμίζουν τις σχέσεις μεταξύ των κρατών της διεθνούς κοινότητας, συνιστούν το **διεθνές δίκαιο**. Τέτοιες αρχές αναφέρονται στο άρθρο 2 του χάρτη του Ο.Η.Ε., οι αρχές της ισότητας, της ανεξαρτησίας, της αυτοδιάθεσης των κρατών και της μη επέμβασης ενός κράτους σε ένα άλλο με στρατιωτικά μέσα. Τη διεθνή συνεργασία εκφράζουν και πραγματώνουν οι **Διεθνείς Οργανισμοί**.

Για μεγάλο χρονικό διάστημα και κυρίως κατά το 19ο και αρχές του 20ού αιώνα, η ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ των κρατών εξαρτιόταν από τη δύναμη που διέθετε το κάθε κράτος στον κόσμο. Όποιο κράτος διέθετε πολιτική, στρατιωτική και οικονομική δύναμη διηύθυνε τις τύχες της ανθρωπότητας. Η οργάνωση της Διεθνούς κοινότητας με την ίδρυση των Διεθνών Οργανισμών γίνεται επιτακτική ανάγκη μετά τις τραγικές συνέπειες των δύο Παγκόσμιων πολέμων. Ιδιαίτερα σήμερα, η συνεργασία μεταξύ των κρατών προβάλλει ως αναγκαιότητα, εξαιτίας των κοσμογονικών αλλαγών που παρατηρούνται.

Η διατήρηση της παγκόσμιας ειρήνης, η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η μείωση των τεράστιων οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων των λαών και η προστασία του περιβάλλοντος είναι οι βασικοί λόγοι που επιβάλλουν τη διεθνή συνεργασία.

Συγκεκριμένα:

- Η οικονομική δραστηριότητα έχει πάρει διεθνή χαρακτηριστήρα. Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας προσδιορίζει τον τρόπο που οργανώνεται η παραγωγή, τον τρόπο κυκλοφορίας των προϊόντων σε ολόκληρο το διεθνή χώρο, τη διακίνηση των εργαζομένων αλλά και την καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Μακρινά συμβάντα οικονομικού ή όχι χαρακτήρα μας επηρεάζουν πιο άμεσα και γρήγορα από ό,τι στο παρελθόν, π.χ. η πτώση του δείκτη (Dow Jones) στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης επηρεάζει αρνητικά όλα τα χρηματιστήρια του κόσμου.
- Η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας καταρ-

«Ας παραστήσουμε με μια πολύ μικρή τελεία τη δύναμη της βόμβας που κατάρσενε τη Χιροσίμα

και με κάπως πιο έντονη τελεία το δεκαπλάσιο αυτής της δύναμης

Το σύνολο των βομβών που χρησιμοποιήθηκαν από όλους τους αντιπάλους κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πολέμου παριστάνεται με 20 τελείες

Για την καταστροφή της ανθρωπότητας θα έφτανε μια δύναμη ίση με αυτό που αντιπροσωπεύουν 2000 από αυτές τις τελείες.

«Όσο για το στοκ των πυρηνικών όπλων που είναι σήμερα διαθέσιμο και που αντιστοιχεί σε 100.000 τελείες χρειάζονται 4 σελίδες του βιβλίου για να τις συμπεριλάβουμε όλες.»

Πηγή: Ανρί Ζακά «Πέντε δισεκατομμύρια άνθρωποι σε ένα πλεούμενο» (1989)

Στην αρχή, κάθε κράτος για να συνάψει σχέσεις με ένα άλλο, χρησιμοποίησε τους διπλωματικούς αντιπροσώπους του. Οι διπλωμάτες, (πρέσβεις, πρόξενοι) είναι ακόμα και σήμερα τα όργανα της Πολιτείας, στα οποία έχει ανατεθεί το έργο της ανάπτυξης των διεθνών σχέσεων και της διεθνούς συνεργασίας του κάθε κράτους. Με αυτό τον τρόπο γίνονται οι επίσημες επαφές μεταξύ των κυβερνήσεων. Στη συνέχεια όμως, διαπιστώνοντας ότι η κλασική διπλωματία δεν επαρκεί, τα κράτη ανέπτυξαν και άλλους τρόπους πολυμερούς συνεργασίας (Διεθνείς Συνδιασκέψεις, Διεθνείς Οργανισμοί).

φωτ. 14.1 Ο υποσιτισμός μαστίζει τον τρίτο

γούν τις αποστάσεις, π.χ. η χρήση του διαδικτύου (τηλεϊατρική, συνεργασία Πανεπιστημίων σε ερευνητικά προγράμματα), το ίδιο και τα σύγχρονα μέσα συγκοινωνίας κ.ά.

- Η διατάραξη της οικολογικής ισορροπίας είναι πλέον παγκόσμιο πρόβλημα. Η καταστροφή του δάσους του Αμαζονίου, τα πυρηνικά απόβλητα ή η μείωση του όζοντος απαιτούν τη διεθνή συνεργασία για την επίλυσή τους (Διεθνής Συνδιάσκεψη του Κιότο για το περιβάλλον).

- Η μη εξασφάλιση και η ελλιπής προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, π.χ. η εκμετάλλευση των παιδιών (δουλεμπόριο, παιδική πορνεία) αποτελεί σήμερα διεθνές πρόβλημα που απαιτεί τη διεθνή συνεργασία των διωκτικών αρχών.

- Ο πόλεμος, οι εξοπλισμοί (πυρηνικά όπλα, η τρομοκρατία υπονομεύουν την ειρήνη, π.χ. η τρομοκρατική επίθεση στους δίδυμους πύργους οδήγησε σε δύο πολέμους με τραγικές συνέπειες, που σφράγισαν την είσοδο του 21ου αιώνα.

- Η φτώχεια, η πείνα και η ένταση των κοινωνικών ανισοτήτων, ιδιαίτερα σε βάρος των αναπτυσσόμενων χωρών, αποτελούν διεθνή προβλήματα. Η αντιμετώπισή τους απαιτεί τη διεθνή συνεργασία και αλληλεγγύη.

κόσμο. 33.000 παιδιά πεθαίνουν καθημερινά από τη φτώχεια. Αντί να κλείσει την ψαλίδα μεταξύ πλούσιων και φτωχών, να θρέψει τους πεινασμένους και να γιατρέψει τους ασθενείς, όπως υποσχόταν, η ραγδαία επιστημονική και τεχνολογική κούρσα των τελευταίων 30 χρόνων, κατάφερε μόνο να κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και να οδηγήσει τους ήδη φτωχούς στην απελπισία και το θάνατο από την αστία και τις μολυσματικές ασθένειες. Οι 200 πλουσιότεροι άνθρωποι του κόσμου διπλασίασαν την περιουσία τους μεταξύ 1994 και 1998 από 448 δις σε 1 τρις δολάρια. Οι τρεις πλουσιότεροι διαθέτουν μεγαλύτερη περιουσία από το συνολικό πληθυσμό των 48 φτωχότερων χωρών του κόσμου, δηλαδή πάνω από 800 εκατ. ανθρώπους.

✍️ Να συζητήσετε στην τάξη τις ευθύνες της διεθνούς κοινότητας για τα προβλήματα του τρίτου κόσμου.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Διεθνής Χώρος

→ Διεθνής Κοινότητα

→ Διεθνείς Σχέσεις

→ Διεθνές Δίκαιο

14.2.1 Οι Διεθνείς Οργανισμοί

Οι **Διεθνείς Οργανισμοί** θεσμοθετούνται, κυρίως μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ως αποτέλεσμα της αντίληψης ότι τα διεθνή προβλήματα απαιτούν τη διαρκή συνεργασία των κρατών.

Οι Διεθνείς Οργανισμοί είναι **διακρατικοί** αποτελούνται δηλαδή από κράτη-μέλη που έχουν κοινούς σκοπούς και μόνιμη συνεργασία σε θέματα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά, ανθρωπιστικά, μορφωτικά και θέματα ασφαλείας. Οι Διεθνείς Οργανισμοί διακρίνονται σε διάφορες κατηγορίες. Θα αναφέρουμε μόνο τη διάκρισή τους σε Παγκόσμιους και Περιφερειακούς, Κυβερνητικούς και Μη Κυβερνητικούς:

- **Παγκόσμιοι** είναι οι Οργανισμοί που δέχονται τη συμμετοχή όλων των κρατών, π.χ. Ο.Η.Ε. και όλες οι Οργανώσεις του. Περιφερειακοί είναι οι Οργανισμοί που δέχονται τη συμμετοχή κρατών που ανήκουν σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιφέρεια π.χ. NATO.

φωτ. 14.2. Φαντάσου ότι δεν υπάρχουν κράτη. Δεν είναι δύσκολο να το κάνεις. Κανείς λόγος για να σκοτώνεις ή να πεθαίνεις...

Φαντάσου όλους τους ανθρώπους να ζουν μια ζωή μέσα σε ειρήνη...

Φαντάσου ότι δεν υπάρχουν κατεχόμενα.

Αναρωτιέμαι αν μπορείς. Καμία ανάγκη για απληστία ή πείνα. Μια αδελφότητα ανθρώπων.

Φαντάσου όλους τους ανθρώπους να μοιράζονται όλο τον κόσμο...

«Imagine» John Lennon

• **Διεθνείς Κυβερνητικοί Οργανισμοί (Δ.Κ.Ο.)**, στους οποίους συμμετέχουν κράτη-μέλη, π.χ. Ο.Η.Ε., ΝΑΤΟ, Ο.Α.Σ.Ε. κ.ά. και **Διεθνείς Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.)**, στις οποίες συμμετέχουν ομάδες πολιτών και οι οποίες λειτουργούν ανεξάρτητα από τις κυβερνήσεις των κρατών, π.χ. Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, Διεθνής Αμνηστία, Greenpeace κ.ά.

14.2.2 Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών

Η ίδρυση του Ο.Η.Ε. αποτελεί έκφραση της γενικευμένης φιλειρηνικής τάσης των λαών μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

Η ιδρυτική πράξη του, δηλαδή ο καταστατικός του χάρτης, υπογράφηκε τον Οκτώβριο του 1945 από 52 κράτη. Σήμερα, τα μέλη του Ο.Η.Ε. είναι 192, σχεδόν όλα τα κράτη του σύγχρονου κόσμου και η έδρα του είναι η Ν. Υόρκη.

Οι σκοποί του Ο.Η.Ε. είναι:

- να διαφυλάξει τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια,
- να αναπτύξει ανάμεσα στα έθνη σχέσεις φιλίας με βάση την ισότητα και την αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών,
- να συμβάλει στη διεθνή συνεργασία για τη λύση προβλημάτων οικονομικού, κοινωνικού, πνευματικού, ανθρωπιστικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα, που απασχολούν ολόκληρο το σύγχρονο κόσμο,
- να ενισχύσει το σεβασμό στα δικαιώματα του ανθρώπου και στις θεμελιώδεις ελευθερίες του (Διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου που υιοθέτησε η Γενική Συνέλευση το Δεκέμβριο του 1948), να συμβάλει με τα όργανά του στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των λαών.

Ο Ο.Η.Ε. διαθέτει έξι κύρια όργανα για να πραγματώνουν τους σκοπούς του και πλήθος άλλους φορείς και οργανώσεις που συνεργάζονται μαζί του.

Τα κύρια όργανα είναι:

α) Γενική Συνέλευση

Αποτελείται από τους αντιπροσώπους όλων των κρατών-μελών του Ο.Η.Ε. Συνεδριάζει τακτικά μια φορά το χρόνο και συζητά για όλα τα κρίσιμα προβλήματα της ανθρωπότητας, κυρίως για θέματα που έχουν σχέση με την τήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας.

β) Συμβούλιο Ασφαλείας

Αποτελείται από 15 μέλη. Τα 5 μέλη από αυτά (ΗΠΑ, Κίνα, Μ.Βρετανία, Γαλλία και Ρωσία) είναι μόνιμα και τα υπόλοιπα 10 εκλέγονται από τη Γενική συνέλευση για θητεία 2 ετών. Οι κύριες αρμοδιότητές του είναι η ειρηνική

φωτ. 14.3 Επίτευγμα στην ιστορία της UNICEF είναι η υιοθέτηση της Σύμβασης για τα δικαιώματα του Παιδιού από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Σήμερα, σχεδόν όλα τα παιδιά του κόσμου ζουν σε χώρες που έχουν επικυρώσει τη σύμβαση αυτή, αν και σε πολλές περιπτώσεις δυστυχώς δεν την εφαρμόζουν. Κύριοι στόχοι της οργάνωσης είναι η καταπολέμηση των κύριων αιτιών θανάτου και ασθενειών των παιδιών, και η εκπαίδευσή τους. (www.unicef.org)

Οι κακές ειδήσεις

- 12 εκατομμύρια** παιδιά κάτω των 5 ετών πεθαίνουν κάθε χρόνο από προλαμβανόμενες ασθένειες
- 33.000** παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα από τα συνδυασμένα αποτελέσματα της φτώχειας και της περιβαλλοντικής υποβάθμισης
- 160-180 εκατομμύρια** παιδιά πάσχουν από υποσιτισμό
- 1 εκατομμύριο** παιδιά κάθε χρόνο μπαίνουν στην αγορά του σεξ, στην πλειονότητα τους στην Ασία
- 250 εκατομμ.** παιδιά εργάζονται κάτω από συνθήκες ουσιαστικής δουλειάς. Σε 300.000 υπολογίζονται τα παιδιά που βρίσκονται στο στρατό σε εμπόλεμες περιοχές
- 130 εκατομμ.** παιδιά, κυρίως κορίτσια, δεν πηγαίνουν σχολείο

Οι καλές ειδήσεις

- Σήμερα, **1 εκατομμύριο** περισσότερα παιδιά -από ό,τι πριν από μια δεκαετία- καταφέρνουν να ξεπεράσουν την κρίσιμη ηλικία των 5 ετών. Συνολικά, σε 3 εκατομμύρια σώζονται χάρη στα εμβόλια και άλλες παρεμβάσεις της UNICEF
- Η πολιομειλίτιδα τείνει να εξαφανιστεί. Οι θάνατοι από ιλαρά **έχουν μειωθεί κατά 85%** και εκείνοι που σχετίζονται με τον νεογνικό τέτανο κατά τα δύο τρίτα
- 12 εκατομμύρια άνθρωποι** αποφεύγουν την πνευματική καθυστέρηση χάρη στην ιωδιώση του αλατιού που καταναλώνουν

διευθέτηση των διαφορών και η λήψη σχετικών μέτρων σε περιπτώσεις διατάραξης της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Τα μέτρα μπορεί να είναι ειρηνικά, π.χ. διακοπή διπλωματικών σχέσεων, οικονομικός αποκλεισμός ή και στρατιωτικές επιχειρήσεις.

γ) Γενική Γραμματεία

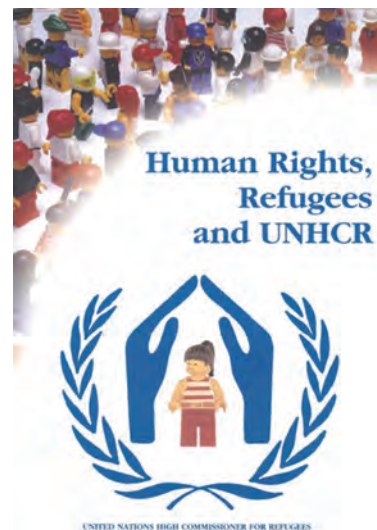
Αποτελείται από το Γενικό Γραμματέα και από τους μόνιμους υπαλλήλους του Ο.Η.Ε. Ο Γενικός Γραμματέας είναι ο ανώτατος υπάλληλος του Ο.Η.Ε., παρίσταται στις συνεδριάσεις όλων των οργάνων (εκτός από το Διεθνές Δικαστήριο), συντονίζει τις δραστηριότητές τους και αναλαμβάνει πολιτικές πρωτοβουλίες για την ειρηνική διευθέτηση διεθνών διαφορών, π.χ. το σχέδιο για την επίλυση του Κυπριακού που υπήρξε πρωτοβουλία του Γενικού Γραμματέα Κόφι Ανάν.

δ) Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης

Είναι το μοναδικό κύριο όργανο του Ο.Η.Ε. που εδρεύει στην Ολλανδική πόλη Χάγη και όχι στη Ν.Υόρκη, όπως όλα τα υπόλοιπα. Αποτελείται από 15 δικαστές που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας. Επιλύει διαφορές μόνο μεταξύ κρατών με την προϋπόθεση ότι αυτό το ζητούν και τα δύο κράτη που καταφεύγουν σε αυτό.

Εκτός από τα παραπάνω κύρια όργανα του Ο.Η.Ε., συνεργάζονται με τον οργανισμό άλλοι φορείς και οργανώσεις που αποτελούν όλοι μαζί το Σύστημα του Ο.Η.Ε., όπως η UNICEF, η UNESCO, η Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (WHO), η Διεθνής Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κ.ά.

Η UNESCO (www.unesco.org), δραστηριοποιείται, στους τομείς της εκπαίδευσης, της επιστήμης και του πολιτισμού. Στα προγράμματά της εντάσσεται η προστασία των παγκόσμιων πολιτιστικών μνημείων. Στο πλαίσιο αυτών των δράσεων, έχει χρηματοδοτήσει προγράμματα για τη διάσωση της Αγίας Σοφίας και της πόλης της Βενετίας. Επίσης κατήγγειλε τις καταστροφές πολιτιστικών μνημείων από τους βομβαρδισμούς στο Αφγανιστάν, το Ιράκ και τη Σερβία. Να συζητήσετε στην τάξη τη σημασία της διαφύλαξης της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς.

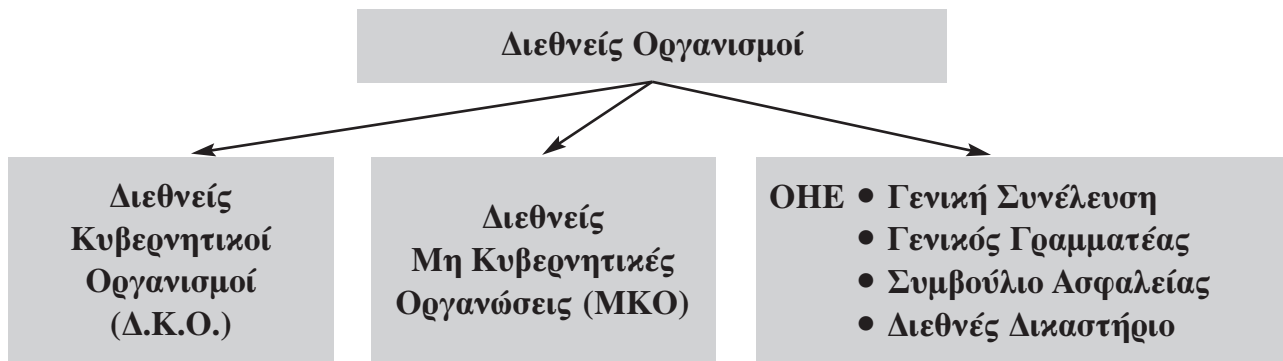
φωτ. 14.4 Η Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. για τον Πρόσφυγες (UNHCR) (www.unhcr.gr) είναι οργάνωση που λειτουργεί στο πλαίσιο του Ο.Η.Ε. και ασχολείται με την προστασία των προσφύγων διεθνώς.

ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗ ΤΗΣ ΥΠΑΤΗΣ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑΣ - ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Περιοχή	Πρόσφυγες	Αιτούντες άσυλο	Επαναπατρισμένοι πρόσφυγες	ΕΕΧ και Άλλοι*	Σύνολο 1η Ιαν. 2002
Ασία	5.770.300	33.100	49.200	2.968.000	8.820.700
Αφρική	3.305.100	107.200	266.800	494.500	4.173.500
Ευρώπη	2.227.900	335.400	146.500	2.145.600	4.855.400
Βόρεια Αμερική	645.100	441.700	-	-	1.086.800
Λατινική Αμερική και Καραϊβική	37.400	7.900	200	720.000	765.400
Ωκεανία	65.400	15.600	-	300	81.300
ΣΥΝΟΛΟ	12.051.100	940.800	462.700	6.328.400	19.783.100

πίνακας 14.1 πηγή: Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ

Βασικές έννοιες μαθήματος

14.2.3 Οργανισμός Βορειοατλαντικού Συμφώνου (NATO)

Κατά τη διάρκεια του «ψυχρού πολέμου»* γεννήθηκαν δύο αμυντικοί Οργανισμοί, με σκοπό τη διαφύλαξη της ειρήνης και της ασφάλειας των μελών τους: Το NATO, που ιδρύεται από τις ΗΠΑ, τον Καναδά και χώρες της Δυτικής Ευρώπης και το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, στο οποίο συμμετείχαν οι χώρες της «Ανατολικής Ευρώπης». Ενώ σήμερα το Σύμφωνο της Βαρσοβίας διαλύθηκε, με την κατάρρευση των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης τη δεκαετία του '90, το NATO παρέμεινε και σε αυτό προσχώρησαν και ορισμένες από τις πρώην ανατολικές χώρες.

Το NATO, για την επίτευξη των σκοπών του, χρησιμοποιεί στρατιωτικά και πολιτικά μέσα (πολιτικό και στρατιωτικό σκέλος). Για να αναλάβει νόμιμη δράση το NATO πρέπει αυτό να αποφασιστεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε., π.χ. η εισβολή των δυνάμεων του NATO στο Ιράκ το 1991 στον πόλεμο του Κόλπου. Τα τελευταία όμως χρόνια γίνονται προσπάθειες για αυτόνομη λειτουργία του NATO, παράλληλα και υπεράνω του Ο.Η.Ε.

14.2.4 Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ)

Ο ΟΑΣΕ αποτελεί το μοναδικό βήμα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο για την αντιμετώπιση θεμάτων ασφάλειας, συνεργασίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στον ΟΑΣΕ, εκτός από όλα τα ευρωπαϊκά κράτη, συμμετέχουν οι ΗΠΑ και ο Καναδάς. Επιδιώξεις του είναι ο χειρισμός κρίσεων, η αποτροπή συγκρούσεων και η ειρηνική επίλυση των διαφορών.

* Ψυχρός πόλεμος: Οι ανταγωνιστικές σχέσεις, σε επίπεδο διπλωματικό και εξοπλιστικό, μεταξύ ΗΠΑ και πρώην Σοβιετικής Ένωσης και των συμμάχων τους, που διήρκεσε από το 1950 μέχρι και το τέλος της δεκαετίας του '80.

φωτ. 14.5 Δυνάμεις του NATO. Στις 17 Αυγούστου 1974 η Ελλάδα αποσύρθηκε από το στρατιωτικό σκέλος του NATO, διαμαρτυρούμενη για την αδυναμία του NATO να εμποδίσει την τουρκική επίθεση στην Κύπρο, πράξη που αντιβαίνει τον καταστατικό χάρτη της οργάνωσης. Οι σχέσεις στρατιωτικής συνεργασίας αποκαταστάθηκαν τον Ιούλιο του 1980. (www.nato.int).

φωτ. 14.6. Ειρηνευτικές δυνάμεις. Η Ελλάδα, το 1998, βοήθησε το έργο του ΟΑΣΕ στη μεταπολεμική Βοσνία, στέλνοντας 11 παρατηρητές, για τη στελέχωση των αποστολών του Οργανισμού στην περιοχή. Η ελληνική ειρηνευτική δύναμη στη Βοσνία βοήθησε επίσης αποτελεσματικά, στην επιτυχή διεξαγωγή των πρώτων εκλογών, μετά τη λήξη του εμφύλιου πολέμου.

14.2.5 Άλλοι Διεθνείς Οργανισμοί - Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.)

Το Συμβούλιο της Ευρώπης

Το Συμβούλιο της Ευρώπης εδρεύει στο Στρασβούργο. Δημιουργήθηκε το 1949 και τα μέλη του ξεπερνούν σήμερα τα 40. Δραστηριοποιείται στους τομείς της κοινωνικής ασφάλισης, της δημόσιας υγείας, της προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων και κυρίως στην κατοχύρωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που αποτελεί και το κύριο επίτευγμα του οργανισμού, με την υπογραφή στη Ρώμη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Θεμελιωδών Ελευθεριών το 1950.

Η προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εξασφαλίζεται από τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που λειτουργεί στο Στρασβούργο και ιδρύθηκε για να εξασφαλίσει την τήρηση της Συνθήκης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις

Οι Μ.Κ.Ο. είναι οργανώσεις που δραστηριοποιούνται σε εθνικό και κυρίως διεθνές επίπεδο και έχουν σκοπούς **ανθρωπιστικούς** (Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, Γιατροί Χωρίς Σύνορα, Γιατροί του Κόσμου κ.ά.), **περιβαλλοντικούς** (Greenpeace, WWF κ.ά.), **προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων** (Διεθνής Αμνηστία) κ.ά.

Ονομάζονται **Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις** γιατί έχουν δημιουργηθεί από ενώσεις πολιτών και όχι από Κυβερνήσεις κρατών. Άλλες Μ.Κ.Ο. συνεργάζονται με το κράτος και άλλες είναι ανεξάρτητες, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να καταγγέλλουν τις κυβερνητικές πολιτικές, όταν αυτές έρχονται σε αντίθεση με τους σκοπούς τους. Αποτελούν σήμερα την πιο ουσιαστική μορφή συνεργασίας των πολιτών σε θέματα αλληλεγγύης του αναπτυσσόμενου κόσμου προς τις αναπτυσσόμενες χώρες και συνεργάζονται με τις Οργανώσεις του Ο.Η.Ε.

φωτ. 14.7 Γ.Σ του Ο.Η.Ε.

Στις 28/6/1998 η Τίτινα Λοϊζίδου, Κύπρια πολίτης, προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που εδρεύει στο Στρασβούργο, κατά του Τουρκικού κράτους, το οποίο μετά την εισβολή και κατοχή της Βόρειας Κύπρου, της στέρησε το δικαίωμα να διαχειρίζεται την περιουσία της. Το δικαστήριο τη δίκαιωσε, επιδικάζοντάς της αποζημίωση 900.000 δολαρίων (www.echr.coe.int).

Διεθνής Αμνηστία

φωτ 14.8 Από τις πιο γνωστές ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στην καταπάτηση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι η Διεθνής Αμνηστία, με γραφεία και στην Ελλάδα.

🔗 Μπορείτε να επισκεφτείτε τις ιστοσελίδες της (www.amnesty.gr) και να ενημερώσετε την τάξη. Μπορείτε επίσης να εγγραφείτε μέλη της και να στείλετε εργασίες σας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στο εκπαιδευτικό περιοδικό που εκδίδει.

Ένα μεγάλο πλήθος περιμένει κάθε φορά την ομάδα μας

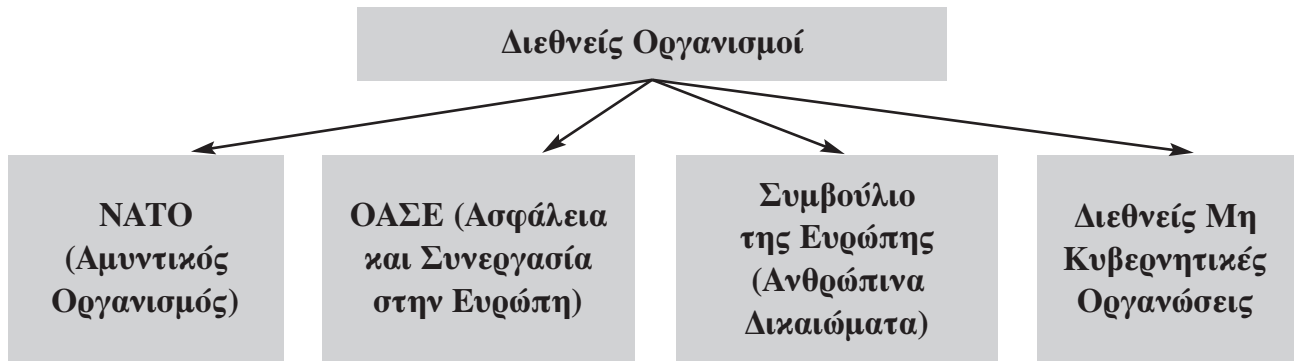

φωτ. 14.9 Γιατροί Χωρίς Σύνορα, Γιατροί του Κόσμου.

Οι Γιατροί χωρίς σύνορα προσφέρουν τη βοήθειά τους α) Σε πληθυσμούς που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση, β) Στα θύματα που προκαλούνται είτε από φυσικούς είτε από ανθρώπινους παράγοντες, γ) σε όσους υποφέρουν από εξεγέρσεις χωρίς καμιά φυλετική, θρησκευτική ή πολιτική διάκριση. Περισσότεροι από 450 εθελοντές έλληνες γιατροί και νοσηλευτές συμμετέχουν σε προγράμματα στην Αρμενία, Παλαιστίνη, Αιθιοπία, Ζάμπια και σε άλλες περιοχές του πλανήτη.

Οι Γιατροί του Κόσμου, εκτός από τα Διεθνή Προγράμματα Βοήθειας σε εμπόλεμες χώρες, δημιούργησαν στην Ελλάδα το Ανοιχτό Πολυιατρείο που προσφέρει περίθαλψη σε ανασφάλιστους και μετανάστες. Οργανώνουν επίσης προγράμματα στέγασης και τροφής σε καταυλισμούς.

Βασικές έννοιες μαθήματος

14.3 Ανθρώπινα Δικαιώματα

Ένας από τους βασικούς λόγους που επέβαλε, μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, τη διεθνή συνεργασία, μέσω των Διεθνών Οργανισμών, υπήρξε η προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κεφ. 14.1). Η διεθνής τραγική εμπειρία του ναζισμού οδήγησε στην πρώτη Διεθνή αναγνώρισή τους, με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου από τη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε., στις 10 Δεκεμβρίου του 1948.

Με την Οικουμενική Διακήρυξη η διεθνής κοινότητα κατοχυρώνει και εγγυάται την προστασία του δικαιώματος όλων των ανθρώπων στη ζωή και την αξιοπρέπεια. Απαγορεύονται τα βασανιστήρια, η απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση, κάθε εμπόδιο στην ελευθερία της σκέψης, έκφρασης, θρησκευτικής πίστης, πολιτικής επιλογής και συμμετοχής στην πολιτική ζωή. Απαγορεύεται επίσης η άνιση αντιμετώπιση ατόμων και ομάδων εξαιτίας των πεποιθήσεων, του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της γλώσσας ή της αναπηρίας. Με αυτό τον τρόπο, τα ατομικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα του ανθρώπου αποκτούν **ενιαίο και οικουμενικό χαρακτήρα.**

Δεκάδες άλλες διεθνείς συμφωνίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα υπογράφονται από τα Ηνωμένα Έθνη μέχρι σήμερα, οι οποίες: καταργούν τις φυλετικές διακρίσεις (1965), τα βασανιστήρια και τις ταπεινωτικές ποινές (1984), απαγορεύουν τη **γενοκτονία*** (1968), τις διακρίσεις κατά των γυναικών (1979), ορίζουν ως **απαράγραπτα**** τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας (1968) και κατοχυρώ-

* Γενοκτονία: η εξόντωση φυλής ή έθνους (π.χ. ο Ο.Η.Ε. έχει χαρακτηρίσει ως γενοκτονίες αυτές των Ποντίων και των Αρμενίων από τους Τούρκους και των Εβραίων από τους Ναζί).

**Απαράγραπτα εγκλήματα: Τα εγκλήματα που συνεχίζουν να διώκονται, ανεξάρτητα από την πάροδο του χρόνου. Τα εγκλήματα π.χ. του ναζισμού συνεχίζουν να διώκονται και απαιτούνται αποζημιώσεις από το Γερμανικό κράτος.

φωτ. 14.10. Η Κιμ Φουκ έγινε το παγκόσμιο σύμβολο της φρίκης του πολέμου το 1972, όταν έτρεχε ουρλιάζοντας για να ξεφύγει από τις βόμβες ναπάλμ που κατέστρεφαν το χωριό της στο Βιετνάμ.

Τα δικαιώματα του ατόμου είναι σήμερα οικουμενικά. Αυτό δε σημαίνει ότι γίνονται και σεβαστά. Τα περισσότερα κράτη έχουν αναγνωρίσει τα δικαιώματα του ατόμου, αλλά χιλιάδες παραβιάσεις γίνονται καθημερινά διεθνώς.

✎ Να συλλέξετε από τον τύπο στοιχεία τέτοιων παραβιάσεων και να τα παρουσιάσετε στην τάξη.

φωτ. 14.11 Ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός (www.icrc.org) δεν αποτελεί Διεθνή, αλλά ελβετική Οργάνωση, στην οποία έχει ανατεθεί από τα κράτη διεθνές ανθρωπιστικό έργο (Σύμβαση Γενεύης 1949). Σήμερα έχει 9000 αντιπροσώπους στα πεδία των μαχών, στην προσπάθεια εφαρμογής των κανόνων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου.

νουν τα δικαιώματα του παιδιού (1989). Τις συμφωνίες αυτές **επικυρώνουν** (δέχονται) τα περισσότερα κράτη διεθνώς και αναλαμβάνουν με αυτό τον τρόπο την υποχρέωση να τις εφαρμόζουν.

Στις Διεθνείς Συμβάσεις και συμφωνίες των κρατών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ανήκει και το **Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο** (ΔΑΔ), το οποίο εφαρμόζεται από τη Διεθνή Επιτροπή Ερυθρού Σταυρού και έχει υπογραφεί από όλα σχεδόν τα κράτη. Εφαρμόζεται στις περιπτώσεις κηρυγμένου πολέμου (π.χ. Β΄ Παγκόσμιος), ένοπλης σύρραξης (π.χ. ΝΑΤΟ-Γιουγκοσλαβία) ή κατοχής εδάφους (π.χ. Ιράκ, Κύπρος, Παλαιστίνη). Οι κανόνες του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου επιδιώκουν σε αυτές τις περιπτώσεις:

- να διακρίνουν και να προστατεύσουν πρόσωπα που δε συμμετέχουν στις εχθροπραξίες (άμαχοι, ασθενείς, αιχμαλώτοι) και
- να περιορίσουν τα μέσα και τις μεθόδους πολέμου, απαγορεύοντας π.χ. τα χημικά ή βιολογικά όπλα, τη λιμοκτονία και επιβάλλοντας αντίστοιχα τις αρχές του σεβασμού της ζωής και της αξιοπρέπειας των αιχμαλώτων, την περιθάλψη τραυματιών κ.ά.

Εκτός από τη διεθνή προστασία, τα ανθρώπινα δικαιώματα διακηρύσσονται και προστατεύονται από **ομάδες κρατών**: Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2000), ο αντίστοιχος χάρτης των Αφρικανικών κρατών (1981) και η Αμερικανική Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (1978) αποτελούν τέτοια παραδείγματα. Με αυτό τον τρόπο η αναγνώριση και προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διεθνώς πραγματοποιείται με βάση τον ακόλουθο πίνακα:

Προστασία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Εθνική
Προστασία:
Σύνταγμα,
Νόμοι,
Δικαστήρια

Ευρωπαϊκή
Προστασία:
Σύνταγμα, Νόμοι,
Ευρωπαϊκό
Δικαστήριο

Διεθνής
Προστασία:
Οικουμενική Διακήρυξη, Δικαστήριο ΑΔ, Κυρώσεις Ο.Η.Ε.

☞ Να αναζητήσετε ανάλογες αρχές «εξανθρωπισμού του πολέμου» στην αρχαία Ελλάδα (εκεχειρία, δίκη Αργινουσών το 406 π.Χ και καταδίκη Αθηναίων για μη περισυλλογή ναυαγών). Πόσο οι κανόνες αυτοί δέσμευαν και δεσμεύουν τους αντιπάλους;

φωτ. 14.12 Καταυλισμός προσφύγων της Ύπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες.

«Εμείς οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών αποφασισμένοι Να σώσουμε τις ερχόμενες γενεές από τη μάστιγα του πολέμου, που δύο φορές στα χρόνια μας έφερε στην ανθρωπότητα ανείπωτη θλίψη, Διακηρύσσουμε...» Με αυτή τη φράση ξεκινά ο ιδρυτικός Χάρτης του Ο.Η.Ε. Η ειρήνη συνεχίζει να αποτελεί ευχή και είναι δύσκολο να κατοχυρωθεί ως ανθρωπινό δικαίωμα διεθνώς, παρότι από αυτήν εξαρτώνται στο σύνολό τους τα ανθρώπινα δικαιώματα.

φωτ. 14.13 «Παραλία μόνο για λευκούς» αναφέρει η κόκκινη ταμπέλα πίσω από το συρματοπλέγμα στη Ν.Αφρική, στη διάρκεια των φυλετικών διακρίσεων.

Για περισσότερα από 40 χρόνια η λευκή μειονότητα των κατοίκων της Ν.Αφρικής υποχρέωνε την έγχρωμη πλειοψηφία των κατοίκων να ζει και να εργάζεται σε χωριστά μέρη (**απαρτχάιντ**). Τα Ηνωμένα Έθνη αγωνίστηκαν για την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων στη χώρα, με αποκλεισμό της Ν. Αφρικής από τον Ο.Η.Ε., τους Ολυμπιακούς Αγώνες και άλλες διεθνείς συναντήσεις. Το καθεστώς αυτό κατέρρευσε το 1990.

Η αναγνώριση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων δε σημαίνει ότι αυτά γίνονται σεβαστά και στην πράξη. Δεκάδες είναι καθημερινά οι **παραβιάσεις** τους ακόμα και στα κράτη που έχουν επικυρώσει τις παραπάνω διακηρύξεις και συμβάσεις. Στις περιπτώσεις **ατομικών παραβιάσεων**, τα άτομα έχουν το δικαίωμα:

- να καταγγείλουν τις παραβιάσεις στους Διαμεσολαβητές-Συνηγόρους (Εθνικό, Ευρωπαϊό, Διεθνή) ή
- να προσφύγουν στα Δικαστήρια (εθνικά, Ευρωπαϊκό ή Διεθνή). Διεθνές Δικαστήριο το οποίο εκδικάζει τέτοιες παραβιάσεις είναι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, με έδρα το Στρασβούργο, το οποίο ανήκει στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Στο δικαστήριο μπορούν να προσφύγουν για παραβιάσεις άτομα κατά κρατών τα οποία έχουν επικυρώσει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρώπινων Δικαιωμάτων.

Σε περίπτωση μαζικών και συνεχών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ο Ο.Η.Ε. μπορεί να επιβάλλει **διεθνείς κυρώσεις**. Παραδείγματα τέτοιων κυρώσεων είναι ο αποκλεισμός από τον Ο.Η.Ε. και τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ν.Αφρικής μέχρι την κατάργηση του φυλετικού διαχωρισμού (απαρτχάιντ) το 1990, ο αποκλεισμός (εμπάργκο) της πρώην Γιουγκοσλαβίας το 1991 κ.ά. Εκτός όμως από τη διεθνή νομοθεσία και προστασία, ο σεβασμός των ατομικών δικαιωμάτων, προϋποθέτει ενεργούς πολίτες που διεκδικούν και υπερασπίζονται το **δημοκρατικό πολίτευμα**, εφόσον αυτό αποτελεί τη βασική εγγύηση του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Υλικό για παραβιάσεις θα βρείτε και στις ιστοσελίδες του Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι (www.greekhel-sinki.gr), του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου (www.mfs.gr) και της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (από www.dsa-net.gr). Φόρμα για καταγγελία παραβιάσεων στο Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων θα βρείτε στο www.echr.coe.int.

φωτ 14.14 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η τραγική επίθεση στους δίδυμους πύργους στη Ν.Υόρκη σηματοδοτεί την έναρξη νέων κύκλων διεθνών επεμβάσεων για την πάταξη της διεθνούς τρομοκρατίας, αλλά και παράλληλα οδηγεί σε νέες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Βασικές έννοιες μαθήματος

